

Torbielowatość nerek

Torbielowatość nerek to choroba uwarunkowana genetycznie. Może ona powodować przewlekłe zakażenia nerek, nadciśnienie tętnicze oraz doprowadzić do ciężkiego uszkodzenia miąższu nerek. Torbiele mają różne rozmiary, wypełnia je przezroczysty płyn.

Wyróżnia się torbielowatość nerek wrodzoną oraz nabytą.

W przypadku tej pierwszej choroba bardzo długo może nie dawać żadnych objawów i ujawnić się po 40. roku życia.

Rodzaje torbielowatości nerek:

- Wielotorbielowatość nerek autosomalna dominująca. Jest to choroba genetyczna, która rozwija się przez całe życie w obu nerkach;
- Wielotorbielowatość nerek autosomalna recesywna. Uwarunkowana genetycznie, ujawnia się jeszcze przed urodzeniem dziecka poprzez liczne torbiele w nerkach, a czasem w płucach. Ciężka postać choroby może prowadzić do śmierci dziecka zaraz po urodzeniu. W lżejszych przypadkach postępuje upośledzenie pracy nerek, co prowadzi w ciągu kilku miesięcy do rozwoju nadciśnienia tętniczego i przewlekłej niewydolności nerek. Skutkiem jest zaburzenie wzrostu i niedokrwistość;
- Torbielowatość nerek nabyta jest skutkiem długotrwałych chorób nerek, np. schyłkową niewydolnością nerek połączoną z dializowaniem.

Objawy

Torbiele mogą początkowo nie powodować żadnych objawów.

Symptomami torbielowatości nerek są: wyczuwalne powiększenie nerek, ostry ból brzucha w okolicy lędźwiowej spowodowany uciskaniem torbieli na inne narządy lub przy krwawieniu torbieli lub pęknięciu torbieli. Pojawia się także nadciśnienie tętnicze, bóle głowy, obecność krwi w moczu.

Diagnostyka

W celu zdiagnozowania choroby przeprowadza się badanie urograficzne, scyntyografię, ultrasonografię lub tomografię układu moczowego.

Leczenie

Stosuje się leczenie objawowe, które ma zlikwidować stany zapalne oraz nadciśnienie. Ważne jest także stosowanie odpowiedniej diety.

Pojawienie się zmian ropnych w torbieli wymaga podjęcia leczenia chirurgicznego.